

Vraag:

Er zijn mensen in onze gemeente die beweren dat het geoorloofd is om als niet-gehuwd koppel onder één dak samen te leven; m.a.w. dat het niet verkeerd en zondig is zolang men maar geen seks heeft met elkaar. Momenteel slapen ze in dezelfde kamer, doch in 2 afzonderlijke bedden, maar die staan wél tegen mekaar geschoven. Volgens hen is dit niet "samenwonen" zoals de bijbel samenwonen bedoelt; maar m'n geweten zegt dat dit geen goede ingesteldheid is. Kunt u mij als (jong) oudste in de gemeente daar wat bijbelse argumenten over aanreiken? Bij voorbaat hartelijk dank.

Antwoord:

Bedankt voor uw mailtje met de vraag of ik u wat bijbelse argumenten kan aandragen voor het afwijzen van het ongehuwd samenwonen. Wel, om te beginnen moeten we eerst weten wat de bijbelse definitie is van het huwelijk. Daar schijnt nogal enig misverstand over te bestaan, want ongehuwd samenwonen of een lat-relatie wordt sinds mensen heugen door de kerk als "leven in zonde" veroordeeld. Maar wat zegt de Bijbel nou precies over seks voor het huwelijk? Wel, eigenlijk zo goed als niets, en weet u ook waarom? Omdat toen seks vóór het huwelijk in principe helemaal niet bestond, want op het moment dat een ongehuwde man gemeenschap had met een ongehuwde vrouw had de bruiloft volgens de Tora reeds plaats gevonden. Dus geen Chupa, geen rabbijn, geen dominee, geen kerkelijke inzegening. Geen uitwisseling van ringen. Al deze officiële bruiloftsrituelen en tradities zijn pas vele eeuwen later door de mensen ingevoerd, maar in de Bijbel kom je ze nergens tegen. U gelooft mij niet? Laten we dan maar samen in de Tora gaan kijken naar de beschrijving van enkele zeer bekende bruiloften, om te beginnen in B'reshit [Genesis] 24:67 met de bruiloft van Yitz'chaq [Isaak] en Riv'qa [Rebekka]: *"Daarna bracht Yitz'chaq Riv'qa naar de tent van Sara, zijn moeder. Hij nam haar tot vrouw en ging van haar houden."* (Nieuwe Bijbelvertaling). *"Daarop bracht Yitz'chaq Riv'qa in zijn tent en nam haar tot vrouw. Yitz'chaq kreeg haar lief."* (Willibrord-vertaling). *"Yitz'chaq bracht haar in de tent van zijn moeder Sara en nam haar tot vrouw. Hij ging veel van haar houden."* (Groot Nieuws Bijbel). In deze drie vertalingen lezen wij dus dat Yitz'chaq haar in de tent van zijn moeder bracht en Riv'qa tot vrouw nam. Maar hoe nam hij haar tot vrouw? Wel, gewoon door haar te nemen, letterlijk door haar te nemen. Dat klinkt misschien heel cru, maar toch staat het echt wel zo in de Hebreeuwse grondtekst: *"Vay'vi'eha Yitz'chaq ha'ohela Sara imo vayiqach et-Riv'qa vatehi-lo l'isha vay'ehaveha."* Letterlijk staat hier: *"En Yitz'chaq bracht haar in de tent van zijn moeder Sara, en hij nam haar (vayiqach), en zij werd zijn vrouw, en hij ging van haar houden."* Hier staat dus niet *"en hij nam haar tot vrouw"*, maar: *"en hij nam haar en zij werd zijn vrouw"*. Ziet u het verschil? Eerst staat er: *"en hij nam haar"* en pas daarna lezen wij: *"en zij werd zijn vrouw"*, dus nadat hij haar genomen heeft. De drie eerstgenoemde vertalingen geven dus een vertekend beeld, maar zowel de Statenvertaling alsook de NBG-vertaling gebruiken beiden de juiste oorspronkelijke formulering: *"En Yitz'chaq bracht haar in de tent van zijn moeder Sara; en hij nam Riv'qa, en zij werd hem ter vrouw, en hij had haar lief."* (Statenvertaling). *"Toen bracht Yitz'chaq haar in de tent van zijn moeder Sara, en hij nam Riv'qa, en zij werd hem tot vrouw, en hij kreeg haar lief."* (NBG-vertaling). U ziet dus, dat er bij deze bruiloft geen sprake kan zijn van een officiële plechtigheid, geen Chupa, geen inzegening en geen rabbijn. Getuigen waren er wel, want de mensen van het kamp zagen beiden heus wel te tent ingaan en ze wisten ook wat daar ging gebeuren. Hun huwelijk was dus een feit. Ook bij Ya'aqov en Lea ging dat in B'reshit [Genesis] 29:23 precies op dezelfde manier: *"Toen de avond was gevallen bracht hij zijn dochter Lea bij Ya'aqov, en Ya'aqov sliep met haar."* Dit lijkt mij nogal duidelijke taal. Er ging hier weliswaar een feestmaal aan vooraf, waarvoor echter alleen maar de mannen van de stad waren uitgenodigd, vrouwen waren er niet bij aanwezig en dus ook niet de bruid, maar van een plechtigheid wordt hier niets vermeld. Lavan bracht zijn dochter bij de bruidegom, die meteen met haar ging slapen. Dat was de bruiloft! Geen Chupa dus en ook geen kerkelijke inzegening! De Willibrord-vertaling laat ook niets aan duidelijkheid over: *"s Avonds echter bracht hij zijn dochter Lea bij Ya'aqov, en hij had gemeenschap met haar."* Een week later krijgen we met Rachel in de verzen 28 en 30 hetzelfde verhaal: *"Ya'aqov stemde toe en wachtte tot de week om was; daarna gaf Lavan hem zijn dochter Rachel tot vrouw. Toen sliep Ya'aqov ook met Rachel."* (Nieuwe Bijbelvertaling). *"Dat deed Ya'aqov; hij bracht met Lea de bruiloftsweek door, en Lavan gaf hem zijn dochter Rachel als vrouw. Jakob had ook gemeenschap met Rachel."* (Willibrord-vertaling). Rachel is echter onvruchtbaar: *"Dus gaf ze hem haar slavin Bil'ha tot vrouw en Ya'aqov sliep met haar."*

(hoofdstuk 30:4, Nieuwe Bijbelvertaling). *“Zij gaf hem dus haar slavin Bil’ha tot vrouw en Ya’aqov had gemeenschap met haar.”* (Willibrord-vertaling). Bil’ha werd dus de derde vrouw van Ya’aqov doordat hij gemeenschap met haar had. Maar dat was nog niet alles. Een vierde echtgenote werd hem aangereikt in vers 9, want Lea gaf hem haar slavin Zil’pa tot vrouw en zij werd zwanger. Al deze bruiloften vonden plaats zonder een plechtige ceremonie, zonder Chupa en zonder rabbijn. Simpelweg door gemeenschap met elkaar te hebben was het huwelijk volgens de Bijbel een feit, zonder enige poespas, zoals we reeds in B’reshit [Genesis] 2:24 geschreven staat: *“Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn.”* (NBG-vertaling). U ziet dus, dat seks vóór het huwelijk volgens de Tora helemaal niet kon om de eenvoudige reden dat het huwelijk juist door middel van de gemeenschap plaats vond, althans als beiden, zowel de man alsook de vrouw op vrijwillige basis hiervoor gekozen hadden. Maar hoe zat met gedwongen seks? Stel als een ongehuwde man een ongehuwde jonge vrouw tegen haar wil in tot de geslachtsdaad dwong, dus als hij haar in feite verkrachte? Wat dan? Wel, in dat geval zegt de Tora: *“Als iemand betraapt wordt met een meisje, een maagd die nog vrij is, dan moet de man die zich aan het meisje heeft vergrepen vijftig Sheqel zilver aan haar vader betalen. Bovendien moet hij met haar trouwen en zolang hij leeft mag hij niet van haar scheiden, omdat hij haar onteerd heeft.”* (D’varim [Deuteronomium] 22:28-30). In beide genoemde gevallen is dus de geslachtsgemeenschap tussen twee ongehuwden niet vrijblijvend, maar heeft het huwelijk tot gevolg. Seks voor het huwelijk, of beter gezegd buiten het huwelijk om, is derhalve onbijbels en mag onder de gelovigen niet voorkomen. Het kan dus nooit de bedoeling zijn om er bewust voor te kiezen om niet te trouwen, maar toch evengoed met elkaar naar bed te gaan. Een seksuele relatie onder gelovigen moet altijd gelegaliseerd worden door het huwelijk.

Weet u, het huwelijk tussen man en vrouw is een beeld voor de relatie tussen de Eeuwige en de mensheid. Bruid en Bruidegom hebben namelijk een verbond gesloten waarbij zij zich verplichten dat zij elkander zullen liefhebben, elkander trouw blijven, elkander zullen dienen en voor elkander zullen zorgen. Mensen die ongehuwd samenwonen houden niet van verplichtingen en willen alles vrijblijvend, want zij willen hun vrijheid niet opgeven. Ik zal dit hieronder proberen nader te verduidelijken. In de Bijbel wordt de relatie tussen Adonai, de G'd van Israel, en de gelovigen terecht vergeleken met een huwelijk, waarbij de Tora de huwelijksakte is en de Shabat de trouwring. Adonai is de hemelse Bruidegom en de messiasbelijdende Joden en de gelovigen uit de volken die zich bij hen hebben aangesloten vormen samen de Bruid. Sommige christenen daarentegen die zeggen dat zij vrij zijn van de wet en de Tora als afgedaan en ongeldig beschouwen, verwerpen eigenlijk zonder het zelf te beseffen de huwelijksakte. En door het afwijzen van de Shabat verwerpen zij tevens de trouwring, en daardoor moet ik hun relatie met de Heer helaas vergelijken met ongehuwd samenwonen, want men wil geen verplichtingen en wil de vrijheid niet opgeven. Beste broeder, een tijd geleden heeft de Eeuwige mij op weg van het station naar mijn werk dit beeld laten zien van de Gemeente! Niet een visioen of zo, maar gewoon een boodschap in beeldspraak: In TeNaCH [het Oude Testament] staat geschreven, dat G'd als de hemelse Bruidegom voor Zich Zijn volk Israël tot Bruid heeft gekozen. Wij hoeven ons dus niet meer af te vragen wie die Bruid is, want de Bruidegom Zelf heeft Zijn keuze reeds gemaakt: Hij heeft voor Zich het volk Israël tot Bruid gekozen! (althans het gelovige deel van Israël!!!) Vervolgens vond op de berg Sinai de verloving plaats en werd door de Bruidegom de Tora als huwelijksakte opgemaakt en heel officieel aan de notaris overhandigd. Deze notaris was Moshe [Mozes], want hij trad op als pleitbezorger (advokaat) voor zijn volk. In deze huwelijksakte heeft de Bruidegom Zijn voorwaarden op schrift gesteld, waaraan de Bruid zou moeten voldoen binnen het huwelijk met Hem. Hij schreef precies wat Hij van haar verlangt en wat Hij haar verbiedt. Als Oosterse Bruidegom is Hij de Baas en daarom zegt Hij die huwelijksvoorwaarden dan ook in de gebiedende wijze: "Gij zult! (Jij moet!)" en "Gij zult niet! (Jij mag niet!)" en Israël als gehoorzame Oosterse Bruid spreekt Hem niet tegen en doet wat haar geliefde Bruidegom behaagt! Zoals het een Oosterse Bruid betaamd heeft Israël de huwelijksakte onvoorwaardelijk en zonder tegenspraak aanvaard, want de Israëlieten hebben in de Sinai-woestijn plechtig beloofd dat zij zich aan de inzettingen van de Tora zouden houden. In de huwelijksakte geeft de Bruidegom tevens heel duidelijk een nauwkeurige omschrijving van de identiteit van de Bruid: "de geboren Israëlieten én de vreemdelingen in uw midden". Het was dus al vanaf het begin de nadrukkelijke wens van de Bruidegom dat de gelovigen uit de volken deel zouden uitmaken van Zijn Bruid Israël! Zolang de vreemdelingen in het midden van Israël Oosterse vreemdelingen waren, was er ook nog niets aan

de hand, want de Egyptenaren en Midianieten, die met de Israëlieten door de woestijn trokken, hadden zich volledig aangepast en als het ware de huwelijksakte mede ondertekend! De problemen kwamen pas, toen er later ook Westerse vreemdelingen deel gingen uitmaken van de Oosterse Bruid Israël, namelijk de Grieken! Toen veranderde de situatie drastisch: de gelovigen uit de volken (de christenen) zagen opeens niet meer dat zij deel uitmaken van de reeds gekozen Bruid, maar zij zeiden: Wij zijn de Bruid!!!! Opeens waren er dus twee Bruiden: de gehoorzame Oosterse Bruid Israël, die door de Bruidegom is gekozen en de geëmancipeerde Westerse Bruid Kerk, die zichzelf aanbiedt aan de Bruidegom! Voor de goede orde moet ik hierbij even vermelden dat het in het Oosterse denken niet netjes is als een vrouw zichzelf aanbiedt ten huwelijk, want het initiatief gaat altijd uit van de Bruidegom en niet andersom. En nu heb ik voor u een vraag om er even goed over na te denken. Wat denkt u op welke Bruid de Bruidegom Zijn keuze laat vallen als Hij straks komt om haar op te halen voor de Bruiloft des Lams:

a) de gehoorzame Oosterse Bruid, die haar echtgenoot behaagt en uit liefde rekening houdt met Zijn wensen, want zij heeft de huwelijksakte reeds aanvaard en ondertekend of

b) de geëmancipeerde Westerse Bruid, die alles zelf uitmaakt, zich door niemand de wet laat voorschrijven (en zeker niet door haar echtgenoot!), die als het ware "baas is in eigen buik" en dus de huwelijksakte afwijst en de huwelijksvoorwaarden niet aanvaard en beschouwd als zijnde n.v.t.

Een huwelijk tussen een Oosterse man en een Westerse geëmancipeerde vrouw vraagt om problemen en zal echt niet lang stand houden, dus ik denk dat de Bruidegom niet lang hoeft te kiezen. Sterker nog: Hij hoeft helemaal niet te kiezen, want Hij heeft Zijn keuze al lang gemaakt en daarom wordt het hoog tijd dat de gelovigen uit de volken de huwelijksakte maar eens grondig moeten bestuderen, en zeker de passages omtrent de ware identiteit van de Bruid, waarin staat dat zij niet de Bruid zijn, maar slechts deel mogen uitmaken van de Bruid, want het zou toch zonde zijn als ze door dit misverstand de bruiloft zouden missen...

Nogmaals: De Eeuwige (G'd) heeft geen twee Bruiden (Israël én de Gemeente), want Hij is getrouwd! Hij heeft ook geen harem! Als iedere kerkgenootschap van zichzelf beweert de Bruid te zijn, hoeveel Bruiden zijn het er dan niet? Yeshua (Jezus) heeft géén harem, want Hij is éénkennig! Hij heeft slechts één Bruid!!! Als in Chizayon [Openbaring] 21:9 en 22:17 en ook andere plaatsen in verband met de Gemeente gesproken wordt over de Bruid, de vrouw van het Lam, dan heeft men het over de zelfde Bruid waarover het hele boek Shir haShirim [Hooglied] gaat: het gelovige deel van Israël en de vreemdelingen in haar midden! De Eeuwige zelf heeft Israël tot Bruid verkozen, want Hij zei tegen Israël: "Ik zal u Mij tot Bruid werven voor eeuwig!!! Ik zal u Mij tot Bruid werven door gerechtigheid en recht, door goedertierenheid en ontferming; Ik zal u Mij tot Bruid werven door trouw; en gij zult de Eeuwige kennen." (Hoshea [Hosea] 2:18-19).

Ik hoop dat ik uw vraag voldoende heb kunnen beantwoorden.

Met vriendelijke groet,
Werner Stauder